

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 4C/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713200499
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Daxner
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2019:1713200499.15

Uznesenie

Okresný súd Pezinok so sídlom v Pezinku v právnej veci žalobcu: Y. E. K. V., W. XX.X.XXXX, F. L. R. XX, V., štátny občan SR, proti žalovaným: v 1. rade: E. V., W. XX.XX.XXXX, F. S. V. X, T., štátny občan SR, v 2. rade: R. S., W. XX.XX.XXXX, F. S. V. X, T., štátny občan SR, v 3. rade: R. Q., W. XX.XX.XXXX, F. I. W. X, F., v 4. rade: Š. Q., W. X.X.XXXX, F. G. T. Č. U. XX, L., štátny občan SR, v 5. rade: R. Q., W. X.XX.XXXX, F. M. XXXX/XE, L., štátny občan SR, v 6. rade: H. V., W. XX.X.XXXX, F. E. L. XX, L., štátny občan SR, všetci zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Chovanec, s.r.o., so sídlom Čajakova 25, Bratislava, o nahradenie vyhlásenia vôle žalovaných na uzavretie kúpnej zmluvy a o späťvzatie žaloby, takto

rozhodol:

Súd konanie zastavuje.

Súd priznáva žalovaným v 1. až 6. rade nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, o ktorej výške nároku rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd priznáva žalobcovi vrátenie súdneho poplatku vo výške 92,80 eur, ktoré vrátenie vykoná Slovenská pošta a.s. po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Žalobou, podanou na súd /pôvodne Okresný súd Zvolen/ dňa 21.9.2012, sa žalobca domáhal, aby súd nahradil prejav vôle pôvodne iba žalovaných v 1. a 2. rade a právneho predchodcu žalovanej v 3. rade, ako predávajúcich, uzavrieť so žalobcom, ako kupujúcim, kúpnu zmluvu o odplatnom prevode ich spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnosti, parcele reg. „C“ Č.. XXXX/XXX o výmere XXXXmX, zapísanej na LV Č.. XXXX pre katastrálne územie U. F. za kúpnu cenu X,XX X. v znení kúpnej zmluvy, ktorá bude tvoriť neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku odvolávajúci sa na dodatok k zmluve o prenájme nehnuteľností zo dňa 22.9.2006 a zmluvu o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy zo dňa 28.10.2009, v ktorých sa žalovaní v 1. a 2. rade a právny predchodca žalovanej v 3. rade zaviazali k uzavretiu takejto kúpnej zmluvy so žalobcom.

2. Elektronickým podaním bez autorizácie podľa osobitného predpisu, doručeným súdu dňa 5.3.2019, doplneným písomným podaním, doručeným súdu dňa 8.3.2019, vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť „po zvážení všetkých okolností, berúc do úvahy aj dĺžku konania“ a žiadal konanie zastaviť. O náhrade trov konania navrhol súdu zvážiť aplikáciu ust. § 257 C.s.p. a o ich náhrade rozhodnúť tak, že ich žalovaným neprizná. Za výnimočné okolnosti, odôvodňujúce takýto postup označil právnou úpravu zákona č. 140/2014 Z.z., ktorá bráni plniť záväzok zo zmluvy o budúcej zmluve vo vzťahu k pozemkom, ktoré vznikli z pôvodnej parcely Č.. XXXX/XXX a taktiež vznik existencie zákonného predkupného práva vo vzťahu k pozemkom parc. Č.. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X E. XXXX/X, zapísaných na N. Č.. XXXX kat. územie Veľký Biel, v zmysle § 7a zákona č. 669/2010 Z. z. o jednorazových mimoriadnych opatreniach v príprave niektorých stavieb diaľnic a ciest pre motorové vozidlá, ktoré vzniklo dávno po podaní jeho žaloby a ktoré je možné považovať za prekážku, brániacu v splnení záväzku žalovaných zo zmluvy o budúcej zmluve. Uvedené okolnosti vznikli po podaní žaloby nezávisle od jeho vôle a tieto nevedel ovplyvniť.

3. V súlade s právnym názorom, vyjadreným v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 98/2018, súd doručil podanie žalobcu zo dňa 4.3.2019 žalovaným v 1. až 6. rade na vyjadrenie sa k návrhu žalobcu na aplikáciu ust. § 257 C.s.p.

4. Vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 14.3.2019, žalovaní v 1. až 6. rade s návrhom žalobcu na rozhodnutie o trovách konania vyslovili nesúhlas s odôvodnením, že nie sú splnené kumulatívne podmienky na takúto aplikáciu, t.j. neexistujú výnimočné okolnosti ani dôvody hodné osobitného zreteľa. Uviedli, že žalovaní v rámci procesnej obrany od počiatku uplatňovali ďalšie aj zásadné námietky, ktoré by bez ďalšieho viedli k zamietnutiu žaloby a to popretie pravosti údajnej zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 2.10.2006 ako aj pravosti údajného dodatku k zmluve o prenájme zo dňa 22.9.2006, ktorú mali podľa tvrdenia žalobcu podpísať všetci šiesti žalovaní. Spornosť pravosti potvrdzovala skutočnosť, že žalobca pôvodne žaloval len žalovaných v 1. až 3. rade, až v roku 2013 rozšíril žalobu a ďalších 3 žalovaných a /iba/ kópie sporných dokladov do spisu založil až 7.11.2014, počas celého konania do spisu nepredložil ich originály napriek tomu, že to žalovaní navrhovali /od 9.8.2016 a následne/, ale bol na to vyzývaný aj konajúcim súdom. K zamietnutiu žaloby by viedli aj ďalšie ich námietky - nesúlad petitu žaloby s podmienkami údajnej zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 2.10.2006 /absencia podstatných aj vedľajších obsahových náležitostí petitu žaloby - navrhovanej kúpnej zmluvy/. Podľa ich názoru skutočným dôvodom, pre ktorý bola žaloba späťvzatá bolo to, že žalobca nedisponuje originálmi predmetných dokladov, o ktoré bola opretá celá jeho žaloba a čo by sa po predložení sfaľovaných dokladov preukázalo, nakoľko v konaní navrhovali znalecké dokazovanie znalcom z odboru grafológia, tiež by sa žalobca vystavil riziku trestného stíhania. Svojím postojom a správaním sa žalobca spôsobil obrovské prietahy v konaní a to tak, že vždy tesne pred nariadeným pojednávaním /spravidla deň pred pojednávaním/ požiadal o jeho odročenie zo zdravotných dôvodov /PN-ky/, čím došlo minimálne v 3 prípadoch /6.9.2018, 25.10.2018, 15.1.2019/ k odročeniu pojednávania, následkom čoho sa žalovaní a ich právny zástupca o tomto dozvedeli spravidla až na samotnom pojednávaní, čím im vznikali ďalšie zbytočné trovy. Majú za to, že už samotný postoj žalobcu v tomto konaní spôsobuje, že nie je možné v prospech žalobcu žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznať. Práve žalovaní vždy riadne a včas plnili svoje procesné povinnosti /vyjadrovať sa k podaniam žalobcu, zúčastňovať sa nariadených pojednávanií/. Záverom navrhli, aby súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaným prizná proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Podľa § 144 C.s.p., žalobca môže vziať žalobu späť.

6. Podľa § 145 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

7. Podľa 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. Nakoľko žalobca v rámci dispozičného oprávnenia vo vzťahu k svojej žalobe vzal žalobu v celom rozsahu späť, súd konanie zastavil. Súhlas žalovaných nebol potrebný vzhľadom na skutočnosť, že k späťvzatiu žaloby v celom rozsahu došlo pred pojednávaním /vyhlásením uznesenia o otvorení pojednávania vo veci samej/.

9. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila trovy konania, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

10. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Podľa čl. 2 ods. 1, C.s.p. ochrana ohrozených alebo porušených práv a právo chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby naplnený princíp právnej istoty.

12. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Rozhodnutie o trovách konania v súvislosti s jeho zastavením je založené na vyriešení otázky, ktorá zo strán zavinila zastavenie konania. Pri posudzovaní zavinenia v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p., pojem zavinenie je potrebné vykladať vo vzťahu k príčinnej súvislosti so správaním sa strany konania, pričom zavinenie zastavenia konania sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Je potrebné vychádzať z toho, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal a čo bolo dôvodom späťvzatia žaloby.

13. V predmetnej veci súd, vychádzajúc z vyššie uvedených kritérií dospel k záveru, že žalobca svojím späťvzatím žaloby v celom rozsahu procesne zavinil, že sa konanie muselo zastaviť a z tohto dôvodu žalovaným v 1. až 6. rade priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške /100%/. Žalobca sa žalobou domáhal nahradenia prejavu vôle žalovaných v 1. až 6. rade, ako predávajúcich, uzavrieť so žalobcom, ako kupujúcim, kúpnu zmluvu o odplatnom prevode ich spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v kat. území Veľký Biel. Ako dôvod späťvzatia uviedol

len „zváženie všetkých okolností a dĺžku konania“, poukazujúc na po podaní žaloby vzniknuté prekážky v zmysle osobitných predpisov /zákaz drobenia poľnohospodárskej pôdy a zákonné predkupné právo štátu/, brániace žalovaným v splnení zmluvne dohodnutej povinnosti s ním uzavrieť kúpnu zmluvu, ktoré nevedel ovplyvniť.

14. V súvislosti s požiadavkou žalobcu na nepriznanie náhrady trov konania protistrane aj pre dôvody hodné osobitného zreteľa, súd poznamenáva, že ustanovenie § 257 C.s.p. /predtým § 150 ods. I O.s.p./ predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok /§ 255 C.s.p./ a od zásady zodpovednosti za zavinenie /§ 256 ods. 1 C.s.p./. Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter /viď napr. R 34/1982/. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p. vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú /viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 MCdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010 či 3 MCdo 46/2012/, podľa ktorej nemožno § 257 C.s.p. považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie /v zmysle svojvoľe/, ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania, alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania, alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania /k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR, III. ÚS 292/07, či I. ÚS 303/12/, ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu /pozri nález Ústavného súdu ČR, III. ÚS 727/2000/. Ustanovenie § 257 C.s.p. neslúži na zmierňovanie, alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami /pozri nález Ústavného súdu ČR, I. ÚS 2862/07/. Použitie § 257 C.s.p. neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná, alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok. Hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnému účastníkovi pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania /§ 255 ods. 1/. Priamo z textu zákonného ustanovenia vyplýva, že súd by mal podľa neho rozhodovať iba vo výnimočných prípadoch... Zmyslom predmetného zákonného ustanovenia je, že ak súd zvolí postup podľa neho, nemôže žiadnej zo strán /ani úspešnej, ani neúspešnej/ priznať náhradu trov konania. Napriek doslovnému zneniu ustanovenia § 257 nepriznanie sa môže týkať všetkých trov, alebo len ich časti... Na účely moderácie nie je rozhodujúce, na základe akej zásady boli trovy uložené a ktorá strana ich má platiť; moderovať možno aj trovy zastaveného konania.

15. S poukazom na vyššie uvedené súd uzatvára, že v danej veci nezistil žiadne také zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce výnimočný postup pre nepriznanie náhrady trov konania, preto stotožniac sa v celom rozsahu s argumentáciou žalovaných /vyjadrenie žalovaných, uvedené v bode 4. tohto odôvodnenia/, keďže na dosiahnutie spravodlivosti vo vedení a výsledku konania nebol naplnený dôvod hodný osobitného zreteľa (§ 257 CSP), v súlade s požiadavkou ochrany legitímnych očakávaní rozhodnutia súdu vo veci náhrady trov v súlade so stabilným, doteraz zastávaným právnym názorom /viď aj nález Ústavného súdu SR zo dňa 2.5.2018, sp. zn. III. ÚS 98/2018) súd priznal nárok na náhradu trov konania žalovaným.

16. K argumentom žalovaných vo veci náhrady trov konania súd navyše dodáva, že išlo o štandardný spor, nevyznačujúci sa skutkovou alebo právnou zložitou, vyžadujúci len aktívny prístup zo strany sporových strán, v danom prípade zo strany žalobcu /preukázania existencie platných zmlúv a ich dodatkov predložením ich originálov/, vzhľadom na popretie skutkových tvrdení žalobcu žalovanými /ich neuzavretie žalovanými/ od ktorých právnych úkonov žalobca odvodzoval v konaní žalovaný nárok na uzavretie kúpnej zmluvy. Iba/až v prípade, ak by bolo žalobcom v konaní preukázané platné uzatvorenie zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 2.10.2016 a dodatku k zmluve o nájme zo dňa 22.9.2006 /v jej prípade aj existencia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore/, by prichádzalo

do úvahy posúdenie dôvodnosti aj následnej obrany žalovaných, či splneniu ich záväzku uzavrieť so žalobcom kúpnu zmluvu o odplatnom prevode nehnuteľností bráni alebo nebráni medzičasom zo zákona vzniknuté zákonné predkupné právo štátu, prípadne v časti aj zákaz drobenia pozemkov v zmysle osobitného predpisu. Žalobca však vzal žalobu späť skôr, než v konaní produkoval zásadný dôkaz, na neexistenciu ktorého poukazovali žalovaní už od svojho prvotného vyjadrenia k veci zo dňa 22.8.2013. Žalobca predmetný dôkaz súdu nepredložil ani na základe opakovaných výziev súdu z roku 2018 a 2019. Žalobca zmaril 3 pojednávania /6.9.2018, 25.10.2018, 15.1.2019/ zaslaním potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti deň pred pojednávaním a žalobu vzal späť až pred 4. v poradí vytýčeným pojednávaním, na ktoré bol opäť vyzvaný predložiť originály označených právnych úkonov a v záujme hospodárnosti konania aj s tým, že ak ich nepredloží, bude súd vychádzať z toho, že v konaní neuniesol dôkazné bremeno, vrátane požiadavky súdu, v súlade s ust. 183 ods. 2 veta druhá C.s.p., v prípade opätovného zhoršenia zdravotného stavu, aby sa dal na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou.

14. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník /§ 262 ods. 2 C.s.p./.

15. O vrátení súdneho poplatku žalobcovi, zaplateného vo výške 99,50 eur, kráteného o 1 %, najmenej však o sumu 6,70 eur, súd rozhodol podľa § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Pezinok.

Podľa § 127 C.s.p., ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p., v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 125 ods. 3 C.s.p., podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.